

Anna N. Pitti 1931

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΥΚΚΕΣ
ΤΗΣ ΣΑΙΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΟΓΔΟΗ

ΓΥΝΑΙΚΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΙΕΣ ΤΑΝΓΟ

ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ ΧΡ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΝΙΔΗΣ - ΣΤΑΡΡ

ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 1^η ΣΤΑΔΙΟΥ 4 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 12

ΙΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΑΪΤΑΝΟΥ

ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 10

15. ΜΑΙ 1931

Αφιερώνεται σ' όλους τους άντρες και σ' όλες τις γυναίκες.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Το πρωτοτραγούδι
ὁ κ. Μ. Κωνσταντίνου.

TANGO

Στίχοι και Μουσική
Χρ. Χαιροπούλου.

T° di Tango.

The musical score is written for piano and voice. It begins with a piano introduction in 2/4 time, marked 'T° di Tango.' and 'mf'. The vocal melody enters in the second system, marked 'S. p'. The lyrics are in Greek and are written below the vocal line. The piano accompaniment consists of chords and moving lines in both hands. The score is divided into four systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are as follows:

Α·γά·πη·σε·πο·λύ Κά·ποι·α·μι·κρή·τρελλή Και·τή·να·γ·κα·λή·της·πο·θου·σε Της·έ·στελ·νε·φι·λι·ά
Το·ρί·χνει·στο·κρα·σί Τον·κό·σμο·τον·μι·σεί Και·με·θυ·σμέ·νος·κά·θε·βρά·δυ Γυ·νά·κας·τή·να·ύ·ρη
S: Καί·μια·βρα·δυ·ά·τρελλή Πλα·νεύ·τρα·σά·φι·λι Ξα·να·δε·τή·μι·κρή·του·πά·λι Να·γέρ·νη·ά·πα·λά

Και·έ·σ'·ο·τή·σι·γα·λι·ά 'Απ'·τή·φω·νή·της·με·θου·σε Μά·'χει·νη·μιά·νυ·χ·τιά Στὸν·τά·να·ρχ·ξε·νυ·χ·τά
Και·χεί·νης·νο·σταλ·γεί 'Ε·να·ὁ·λό·γλυ·χο·χά·δι Στὸς·δρό·μα·κ'έρ·νε·ται Πο·νεί·και·δέρ·νε·ται
Και·ἀλ·λον·νά·φι·λά Μέ·σ'·στο·τρελλό·καρ·να·βά·λι Ξα·φ·νου·μιά·πι·στο·λιά Παύ·ου·νε·τὰ·βιο·λιά

Με·κά·ποι·ον·ἀλ·λον·και·μαύ·τον·γε·λά Κι·ὁ·πρῶ·τος·ὁ·φτω·χός Τὴ·βλέ·πει·μο·να·χός Και·πο·νε·μέ·νος·μι·
Και·οἱ·δια·βρά·τες·τον·μα·ζεύ·ου·νε Και·χεί·νας·τρα·γου·δεῖ Ὁρ·νή·ν'·τας·σάν·παι·δι Μά·δεν·τὸν·πι·στεύ·ου·
Ση·κῶ·ναν·τ'·ὅ·λοι·τρέ·χουν·και·ῤω·τοῦ·ν Δυὸ·μά·τια·εὗ·ναι·νε Δυὸ·χεί·λη·ἀ·νοί·γαι·νε Και·μά·τω·μέ·να·ῤαν·

- χᾱ.
 - νε.
 - τοῦν

Γυ
 Γυ
 Γυ

ναι̣ - κες
 ναι̣ - κες
 ναι̣ - κες

τρελ - λες, πού πρώ - τα κά - νουν ὄρ - κους κι' ὅ - στε - ρα ξε -
 τρελ - λες, γιὰ χά - ρι θας οἱ ἄν - ὄρες πί - νουν καὶ με -
 τρελ - λες Ἀ - νά - με - σα στα κομ - φε - τι καὶ στοὺς χο -

pp

- χνοῦν.
 - θοῦν.
 - ρούς.

Γυ - ναι̣ - κες
 Καὶ - κλαῖ - νε
 Γυ - ναι̣ - κες

Πού ἡ καρδίεσ τους ἡ σκλη - ρές δὲν ζέ - ρουν νά πο - νοῦν
 πι - κρά καὶ λη - σμονιὰ ζη - τᾶ - νε ὁ - που κι' ἄν βρε - θοῦν
 σκλη - ρές, χτές κι' αὐ - ρι - οὐ καὶ πᾶν - τα ὅ - λους τοὺς καιροὺς

Γυ -
 Γυ -
 Γυ -

- ναι̣ - κες
 - ναι̣ - κες
 - ναι̣ - κες

πού μιὰ βρα - δεῖα καρ - να βα - λιοῦ τοὺς δι - νει τὴ χα - ρά
 εἶ - νας κολλιέ τὴ λαμπι εὐ - θὺς ξε - γνᾶ - τε τὰ πα - λιά
 στα χεῖ - λη του ὁ κά - θε ἄν - ὄρας ἔ - χει μο - να - χὰ

Γυ - ναι̣ - κες καλές μο
 Τοὺς ὄρ - κους καὶ τίς λα
 Τὸ ὁ - νο - μα τὸ δι

1. 2.

- νά - χα γιὰ μιὰ φο - ρά
 - χτᾶ - ρες καὶ τὰ φι - λιά
 - κό σας θᾶν ξε - ψυ - χᾱ..

3.

S.

pp